

О.М. Черевач

здобувач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 351.7

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЩОДО ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ У СІМ'І

Висвітлено механізми дії органів внутрішніх справ щодо попередження насильства в сім'ї та дій, спрямованих на усунення реальної погрози його вчинення.

Ключові слова: *насильство в сім'ї, протидія насильству в сім'ї, кримінальна міліція у справах дітей, служба дільничних інспекторів міліції.*

Освещаются механизмы действия органов внутренних дел, направленные на противодействие насилию в семье, и действий, которые предотвращают реальную угрозу его совершения.

Ключевые слова: *насилие в семье, противодействие насилию в семье, криминальная милиция по делам детей, служба участковых инспекторов милиции.*

In the article the mechanisms of action of organs of internal affairs are expounded in relation to stopping of violence at family and actions, directed on the removal of the real threat of his feasance.

Keywords: *violence in family, counteraction violence in family, criminal militia in matters of children, service of district inspectors of militia.*

Постановка проблеми. Сім'я як первинний осередок суспільства, унікальний соціальний інститут становлення особистості повинна перебувати під особливим захистом держави, в тому числі від проявів насильства та жорстокості.

Законом України «Про попередження насильства в сім'ї» визначено органи і установи, на які покладається здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї.

Це, зокрема, спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань попередження насильства в сім'ї, кримінальна міліція у справах дітей, служба дільничних інспекторів міліції, органи опіки та піклування, спеціалізовані установи для жертв насильства в сім'ї [5].

Здійснення упродовж останніх років комплексу заходів, спрямованих на протидію та запобігання насильству, дало позитивні зрушення; приміром, превентивна робота призвела до зменшення кількості злочинів у сім'ї. Так, за даними Міністерства внутрішніх справ України, станом на 1 листопада 2010 р. на обліку органів внутрішніх справ знаходиться понад 85,7 тис. осіб (з них 85 %, тобто 73,5 тис.

осіб, – чоловіки), які вчинили насильство в родинях; у цьому році взято на облік майже 65 тис. осіб (за фізичне насильство – 29,8 тис. осіб, психологічне – 16,5 тис. осіб, економічне – 1,7 тис. осіб); винесено 66 тис. офіційних попереджень, 4,8 тис. захисних приписів. Водночас у 2010 р. майже на 20 % зменшилася кількість умисних вбивств та тяжких ушкоджень, скоєних у сім'ї. Їх питома вага зменшилася з 21 % до 17 % [14]. Усі ці дані свідчать про високу актуальність проблеми подолання насильства в сім'ї та про необхідність приділення цій проблемі особливої уваги.

Більшість зазначених заходів безпосередньо стосується реалізації працівниками кримінальної міліції у справах дітей адміністративно-юрисдикційних повноважень, і незважаючи на те, що це підрозділ ОВС віднесено до блоку кримінальної міліції, є одним із його пріоритетних завдань у сучасних умовах. Урегульованість цього напряму оперативно-службової діяльності КМСД нормами адміністративного права передбачає їх дослідження з урахуванням сучасних досягнень адміністративно-правової науки та досвіду запобігання насильству у сім'ї щодо дітей.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання проблеми. Питанню діяльності органів внутрішніх справ у здійсненні протидії адміністративним правопорушенням присвячено низку праць науковців. Так, на формування основних положень та висновків, що викладені у даній статті, вплинули роботи В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, М.І. Ануфрієва, О.М. Бандурки, І.П. Голосніченка, В.В. Зуй, Р.А. Калюжного, В.К. Колпакова, Т.О. Коломоєць, А.Т. Комзюка, Я.Ю. Кондратьєва, В.М. Корнієнка, Є.В. Курінного, Р.В. Миронюка, В.О. Морозової, О.П. Рябченко, О.Ф. Скакун, А.А. Стародубцева, О.І. Остапенка, В.П. Петкова, М.М. Тищенко, В.К. Шкарупи, Х.П. Ярмачі та ін. Безпосередньо ж питання запобігання насильству в сім'ї досліджували О.В. Бойко, В.Є. Бондарь, П.О. Власова, М.І. Дмитренко, Г.Є. Запорожцева, Т.Л. Кальченко, О.В. Ковальова, М.В. Тропіна [10-13; 15-19] та ін.

Втім, питання організації діяльності органів внутрішніх справ щодо протидії насильства в сім'ї в працях цих вчених розглянуті фрагментарно або в рамках більш ширшої проблематики.

Метою статті є науковий результат у вигляді визначення особливостей діяльності органів внутрішніх справ у здійсненні протидії насильству в сім'ї.

Досягнення цієї мети передбачає вирішення таких завдань: 1) висвітлення поняття діяльності міліції щодо протидії насильству в сім'ї; 2) виокремлення особливостей діяльності міліції щодо протидії насильству в сім'ї; 3) визначення шляхів удосконалення організації діяльності міліції щодо протидії насильству в сім'ї.

Виклад основного матеріалу. Насильство, за визначенням світової громадськості, не лише ставить людину в залежне становище, але й завдає величезної моральної шкоди суспільству і є серйозною перепорою на шляху подолання нерівності та дотримання людських прав.

Законом України «Про попередження насильства в сім'ї» [5] визначено органи і установи, на які покладається здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї.

Це, зокрема, спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань попередження насильства в сім'ї, відповідні підрозділи органів внутрішніх справ, органи опіки та піклування, спеціалізовані установи для жертв насильства в сім'ї; кризові центри для членів сімей, в яких вчинено насильство або існує реальна загроза його вчинення; центри медико-соціальної реабілітації жертв насильства в сім'ї [5].

Протидія насильству в сім'ї вимагає від працівників органів внутрішніх справ постійних зусиль, спрямованих на попередження та розкриття злочинів, скоєних у сімейному середовищі.

Відповідно до Інструкції щодо порядку взаємодії управлінь (відділів) у справах сім'ї та молоді, служб у справах неповнолітніх, центрів соціальних служб для молоді та органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї, затвердженої спільним наказом МВС України та Міністерством України у справах сім'ї, дітей та молоді від 09.03.2004 р. № 3/325 [8], органи внутрішніх справ: проводять роз'яснювальну роботу в сім'ях, в яких вчинено насильство або існує реальна загроза його вчинення, повідомляють членів сім'ї про права, заходи та послуги, якими вони можуть скористатися, та передбачену законодавством відповідальність; приймають та розглядають заяви та повідомлення відповідно до Порядку розгляду заяв та повідомлень про вчинення насильства в сім'ї або реальну його загрозу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 № 616 [7], та нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України; інформують протягом трьох днів про отримання заяви чи повідомлення відповідне управління (відділ) у справах сім'ї, молоді та спорту, а у випадках, коли заява та повідомлення стосується неповнолітнього або недієздатного члена сім'ї, – службу у справах дітей та орган опіки і піклування; отримавши заяву чи повідомлення або іншу інформацію про вчинення насильства в сім'ї, вживають передбачених чинним законодавством заходів щодо припинення насильства. У разі необхідності надання потерпілому або правопорушнику першої медичної допомоги викликають бригаду швидкої медичної допомоги; при безпосередній загрозі життю та здоров'ю дитини або інших членів сім'ї, які постраждали від насильства в сім'ї, вживають заходів щодо ліквідації цієї загрози та надають необхідну допомогу у направленні до спеціалізованих установ для жертв насильства в сім'ї; у разі встановлення в діях особи, яка вчинила насильство в сім'ї, ознак злочину, приймають рішення відповідно до Кримінально-процесуального кодексу України, а у випадку встановлення ознак адміністративного правопорушення – відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення; щокварталу у межах своїх повноважень надають відповідним управлінням (відділам) у справах сім'ї, молоді та спорту інформацію [8].

Однак, як бачимо, в даній інструкції викладено лише обов'язки міліції щодо співпраці із іншими органами, що здійснюють протидію насильству в сім'ї.

Для визначення повного кола обов'язків звернімося до Закону України "Про попередження насильства в сім'ї". У ст. 6 зазначено, що в органах внутрішніх справ заходи щодо попередження насильства в сім'ї здійснюють *служба дільничних інспекторів міліції та кримінальна міліція у справах дітей (курсив наш – О. Ч.)* [5].

З огляду на тему статті розглянемо повноваження кримінальної міліції у справах дітей відповідно до ст. 6 вказаного Закону:

- виявляють причини і умови, що сприяють проявам насильства в сім'ї, вживають у межах своїх повноважень заходів щодо їх усунення;
- беруть на профілактичний облік осіб, схильних до вчинення насильства в сім'ї, та проводять виховно-попереджувальну роботу з ними;
- відвідують сім'ї, члени яких перебувають на профілактичному обліку, за місцем їх проживання і проводять з ними профілактичну роботу;
- виносять офіційні попередження членам сім'ї про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї;
- приймають та розглядають у межах своїх повноважень, визначених законом, заяви і повідомлення про насильство в сім'ї або про реальну загрозу його вчинення;
- вживають відповідних заходів щодо припинення насильства в сім'ї, а також дій членів сім'ї, що спрямовані на виконання реальної загрози вчинення насильства в сім'ї;
- повідомляють членів сім'ї, де виникає реальна загроза вчинення насильства або де було вчинено насильство, про права, заходи і послуги, якими вони можуть скористатися;
- направляють жертв насильства в сім'ї до спеціалізованих установ для осіб, які вчинили насильство в сім'ї, та жертв такого насильства;
- виносять захисні приписи у випадках, передбачених цим Законом;
- контролюють виконання вимог захисних приписів;
- направляють осіб, які вчинили насильство в сім'ї, до кризових центрів для проходження корекційної програми;
- взаємодіють із спеціально уповноваженим органом виконавчої влади з питань попередження насильства в сім'ї, з органами опіки і піклування та спеціалізованими установами для осіб, які вчинили насильство в сім'ї, та жертв такого насильства у питаннях попередження насильства в сім'ї;
- надають інформацію з питань попередження насильства в сім'ї на запит уповноважених органів;
- здійснюють інші повноваження щодо попередження насильства в сім'ї, передбачені законом [5].

Слід зазначити, що ч. 2 ст. 6 вказаного Закону визначає, що: повноваження кримінальної міліції у справах дітей поширюються на випадки, коли жертва насильства в сім'ї або особа, стосовно якої існує

реальна загроза вчинення насильства в сім'ї, а також особа, що вчинила насильство в сім'ї, не досягли 18-річного віку [5].

Важливим етапом у реалізації принципів, закладених у Законі, стало прийняття у квітні 2003 р. Кабінетом Міністрів України Постанови № 616 “Про затвердження порядку розгляду заяв та повідомлень про вчинення насильства в сім'ї або реальну його загрозу” [7], яка визначає механізм прийняття, обліку і розгляду заяв та повідомлень про вчинення насильства в сім'ї місцевими органами у справах сім'ї, молоді та спорту та органами внутрішніх справ. Концептуально важливим є те, що затверджений Порядок передбачає залучення до розгляду таких заяв, крім представників служби дільничних інспекторів міліції, також представників управлінь або відділів у справах сім'ї та молоді, центрів соціальних служб для молоді, а в разі необхідності, також і працівників кримінальної міліції у справах дітей, служби у справах дітей та представників органів опіки та піклування [7].

Наступним кроком в організації діяльності міліції щодо протидії насильству в сім'ї стало видання Державним комітетом України у справах сім'ї та молоді, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством освіти і науки України, Міністерством охорони здоров'я України спільного наказу № 5/34/24/11 від 16.01.2004 р., яким був затверджений Порядок розгляду звернень та повідомлень з приводу жорстокого поводження з дітьми або реальної загрози його вчинення [9].

На підставі аналізу вищезазначених нормативно-правових актів стосовно повноважень, що покладаються на органи внутрішніх справ щодо протидії насильству в сім'ї, можна виділити такі особливості їхньої діяльності:

1. Визначення повноважень служби дільничних інспекторів міліції та кримінальної міліції у справах дітей здійснюється розгалуженою системою нормативно-правових актів, які умовно можна поділити на дві групи: до першої групи слід віднести Конституцію України, Конституцію Автономної Республіки Крим, закони, укази і розпорядження Президента України, постанови Верховної Ради України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, рішення місцевих рад. Другу групу утворюють акти відомчого характеру: це насамперед накази МВС України, інструкції, вказівки, розпорядження, листи, настанови, статuti. Внаслідок цього постає питання про узгодженість усіх цих нормативно-правових актів та визначення повноважень ОВС як законодавчими актами, так і підзаконними нормативно-правовими актами, адже міліція в своїй діяльності повинна керуватися перш за все законами України. На нашу думку, необхідно об'єднати основні нормативно-правові акти в єдиний закон, що регулював би діяльність ОВС щодо протидії насильству в сім'ї.

2. Другою особливістю організації діяльності служби ДІМ та КМСД щодо протидії насильству в сім'ї є організація її діяльності за територіальною ознакою. На наш погляд, з огляду на величезну поширеність в українському суспільстві та високу суспільну шкідливість такого негативного явища, як насильство в сім'ї, в організації діяльності служ-

би дільничних інспекторів міліції щодо попередження насильства в сім'ї слід поєднати територіальний та галузевий принцип.

3. Із багатofункціональності діяльності служби ДІМ та КМСД виходить наступна особливість – універсальність. Для ефективного здійснення своїх функціональних обов'язків її працівники повинні володіти набагато більшою кількістю знань, вмінь та навичок, ніж працівники інших підрозділів органів внутрішніх справ. Дана особливість служби ДІМ та КМСД зумовлює необхідність якісного відбору та відповідної організації професійної орієнтації працівників підрозділу. Адже неякісний відбір та слабка організація професійної орієнтації працівників породжують плінність кадрів, що, в свою чергу, негативно позначається на ефективності діяльності даного підрозділу та міліції взагалі. Як справедливо зазначила Г.Є. Запорожцева, “обов'язковою передумовою ефективності діяльності служби має стати ретельний науково обґрунтований професійний відбір та наявність продуманої системи психологічної підготовки фахівців цієї служби, особливо на початкових етапах професійного становлення” [10, с. 10]. Також ми погоджуємось із твердженням Т.Л. Кальченко про те, що “підготовка кадрів для роботи з неповнолітніми має здійснюватись за оновленими програмами і навчально-методичними планами, розробленими з урахуванням набутого досвіду профілактичної роботи спеціальних органів та установ, за умови постійного багатостороннього обміну інформацією, результатами наукових розробок, навчальною і методичною літературою” [11], адже, як справедливо зазначає О.В. Бойко, “в більшості випадків насильства в сім'ї саме від їх ступеня і якості участі органів внутрішніх справ залежить подальший вихід з сімейної кризи” [12].

Так, при здійсненні попередження насильства в сім'ї працівник міліції повинен враховувати загальні принципи регулювання сімейних відносин, визначені у СК України [4]. Притягуючи до відповідальності особу, яка вчинила насильство в сім'ї чи не виконала захисний припис, КМСД керуються нормами КУпАП [2]. Однак, на думку деяких вчених, особа та її здоров'я не знаходяться під захистом КУпАП, відповідно, особа, яка вчинила насильство в сім'ї, не може бути притягнена до адміністративної відповідальності за ст. 173² КУпАП. Так, С.В. Гергель та В.В. Доненко пропонують доповнити ч. 1 ст. 9 КУпАП “Поняття адміністративного правопорушення” положенням, яке включало б особу до об'єктів захисту. Аргументуючи свою пропозицію, вони звертають увагу на те, що диспозиція ст. 173² КУпАП передбачає відповідальність за умисне вчинення будь-яких дій фізичного, психічного або економічного характеру, унаслідок чого могла бути завдана шкода фізичному, психічному здоров'ю потерпілого, а ст. 9 КУпАП не включає особу та її здоров'я до об'єктів охорони засобами адміністративної відповідальності [13, с. 123-124]. На наш погляд, не є доцільним внесення запропонованого доповнення, оскільки до об'єктів захисту в ч. 1 ст. 9 КУпАП віднесені права і свободи громадян. Конституція України, в свою чергу, відносить право на життя

та охорону здоров'я, право на особисту недоторканність і на житло, а також право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї до прав і свобод людини і громадянина [1].

Однак необхідно вказати на позитивні зміни у критеріях оцінки діяльності служби ДІМ та КМСД. Якщо раніше основним критерієм оцінки досягнення цілей попередження адміністративних правопорушень на практиці було зниження рівня правопорушень на ділянках, що обслуговуються, тобто превалював кількісний підхід, то на теперішній час увага приділяється якості попередження. Звісно, перехід до якості попередження правопорушень від кількості займе не один рік, але початок цьому підходу покладений.

Необхідно зазначити, що для підвищення ефективності впровадження в діяльність служби ДІМ, КМСД та ОВС в цілому нових форм і методів попередження правопорушень, зокрема насильства в сім'ї, першочергове значення має удосконалення правової основи їх діяльності, яка багато в чому не відповідає вимогам часу. Тому необхідним є не просто її вдосконалення, а якісно нове оформлення.

Висновки. Отже, підбиваючи підсумок, можна зазначити, що організація діяльності органів внутрішніх справ, а саме служби ДІМ та КМСД щодо протидії насильству в сім'ї, регламентується нормативно-правовими актами різного рівня, однак майже вся діяльність у вказаній сфері є врегульованою.

З аналізу нормативно-правової бази, що регламентує організацію діяльності служби ДІМ та КМСД, можна виокремити такі особливості: 1) визначення повноважень служби дільничних інспекторів міліції та кримінальної міліції у справах дітей розгалуженою системою нормативно-правових актів, які умовно можна поділити на дві групи: до першої групи слід віднести Конституцію України, Конституцію Автономної Республіки Крим, закони, укази і розпорядження Президента України, постанови Верховної Ради України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, рішення місцевих рад. Другу групу утворюють акти відомчого характеру, це, насамперед, накази МВС України, інструкції, вказівки, розпорядження, листи, настанови, статuti. Внаслідок цього постає питання про узгодженість всіх цих нормативно-правових актів та визначення повноважень ОВС як законодавчими актами, так і підзаконними нормативно-правовими актами, адже міліція в своїй діяльності повинна керуватися перш за все законами України. На нашу думку, необхідно об'єднати основні нормативно-правові акти в єдиний закон, що регулював би діяльність ОВС щодо протидії насильству в сім'ї; 2) другою особливістю організації діяльності служби ДІМ та КМСД щодо протидії насильству в сім'ї є організація її діяльності за територіальною ознакою. На наш погляд, з огляду на величезну поширеність в українському суспільстві та високу суспільну шкідливість такого негативного явища, як насильство в сім'ї, в організації діяльності служби дільничних інспекторів міліції щодо попередження насильства в сім'ї слід поєднати територіальний та галузевий принцип; 3) із багатофункціональності дія-

льності служби ДІМ та КМСД виходить наступна особливість – універсальність. Для ефективного здійснення своїх функціональних обов'язків її працівники повинні володіти набагато більшою кількістю знань, вмінь та навичок, ніж співробітники інших підрозділів органів внутрішніх справ. Дана особливість служби ДІМ та КМСД зумовлює необхідність якісного відбору та відповідної організації професійної орієнтації працівників підрозділу. На нашу думку, таку ситуацію можливо виправити введенням спеціального курсу при навчанні як дійсних працівників служби ДІМ та КМСД на курсах підвищення кваліфікації, так і майбутніх працівників вказаних служб під час їх навчання.

Напрямки подальших досліджень. У подальшому планується провести дослідження кола суб'єктів, що здійснюють протидію насильству в сім'ї, та функції кримінальної міліції у справах дітей як основного суб'єкта такої діяльності.

Бібліографічні посилання

1. Конституція України: Прийнята на 5-й сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // ВВР. – 1996. – № 30. – Ст. 151.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Затв. Законом Української РСР від 7 грудня 1985 р. // ВВР УРСР. – 1985. – Дод. до № 51. – Ст. 1122.
3. Кримінальний кодекс України: Затв. Законом України від 05 квіт. 2001 р. // ВВР України. – 2001. – № 25. – Ст. 131.
4. Сімейний кодекс України: Затв. Законом України від 10 січня 2002 р. // ВВР. – 2002. – № 21. – Ст. 135.
5. Про попередження насильства в сім'ї: Закон України від 15 листоп. 2001 р. // ВВР. – 2002. – № 10. – Ст. 70.
6. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 р. // ВВР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
7. Порядок розгляду заяв та повідомлень про вчинення насильства в сім'ї або реальну його загрозу: Затв. постановою Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 № 616 // Урядовий кур'єр. – 2003. – № 86.
8. Інструкція щодо порядку взаємодії управлінь (відділів) у справах сім'ї та молоді, служб у справах неповнолітніх, центрів соціальних служб для молоді та органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї: Затв. спільним наказом МВС України та Мінсім'ядітимлоді № 3/325 від 09.03.2004 р. // Офіційний вісник України. – 2009. – № 79. – С. 66. – Ст. 2695.
9. Порядок розгляду звернень та повідомлень з приводу жорстокого поведіння з дітьми або реальної загрози його вчинення: Спільний наказ Державного комітету України у справах сім'ї та молоді, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України спільного наказу № 5/34/24/11 від 16.01.2004 р. // Офіційний вісник України. – 2004. – № 4. – Т. 2. – С. 580. – Ст. 202.
10. *Запорожцева Г.С.* Психологічний аналіз професійної діяльності дільничного інспектора міліції та визначальні умови її удосконалення: Автореф. дис. ... канд. психол. наук. – К., 2002.
11. *Кальченко Т.Л.* Кримінальна міліція у справах неповнолітніх як спеціальний орган запобігання злочинності в Україні // Науковий вісник Нац. академії внутр. справ України. – 2002. – № 1. – С. 241-246.
12. *Бойко О.В.* Насильство в сім'ї: соціологічний аналіз явища: Дис. ... канд. соціол. наук. – Харків, 2003.
13. *Доненко В.В., Гергель С.В.* Застосування заходів адміністративного примусу в діяльності дільничного інспектора міліції // Проблеми формування іміджу дільничних інспекторів міліції в умовах становлення громадянського суспільства в Україні: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. – Івано-Франківськ, 2004. – С. 118-124.
14. Офіційна статистика МВС України за 2010 рік [Електронний ресурс]. – Ре-

жим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/374130;jsessionid=79359BAAB2E6E66B05DA91BF96B571F9>.

15. Власов П.О., Запоржцев А.В., Брижик В.О. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ по його подоланню: Інф.-практ. посіб. – Дніпропетровськ, 2006.

16. Власов П.О., Дмитренко М.І., Тронін М.В. Попередження насильства в сім'ї: Метод. рекомендації. – Дніпропетровськ, 2001.

17. Дмитренко М.І., Заброта Д.Г. Дії дільничних інспекторів міліції в екстремальних ситуаціях: Метод. рекомендації. – Дніпропетровськ, 2001.

18. Ковальова О.В. Діяльність служби дільничних інспекторів міліції щодо попередження насильства в сім'ї: Дис. ... канд. юр. наук. – Харків, 2008.

19. Онишко Ю.В. Організація роботи органів внутрішніх справ щодо профілактики злочинів, які вчиняються в сімейному середовищі. Психологічні аспекти дій працівника міліції у випадку насильства в сім'ї: Метод. рекомендації. – К., 2002.

Надійшла до редакції 23.11.2011

Є.О. Яковенко

інспектор

(ДПА у Дніпропетровській області)

УДК 342.951

ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ В АДМІНІСТРАТИВНІЙ СПРАВІ КОМПЕТЕНТНИМ СУДОМ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Досліджено основні положення Кодексу адміністративного судочинства України та чинного законодавства, пов'язані із відкриттям провадження в адміністративній справі судом адміністративної юрисдикції.

Ключові слова: суд адміністративної юрисдикції, адміністративна справа, предметна підсудність, інстанційна підсудність, територіальна підсудність, суб'єкт владних повноважень, позивач, відповідач.

Исследуются основные положения Кодекса административного судопроизводства и действующего законодательства, связанного открытием производства в административном деле судом административной юрисдикции.

Ключевые слова: суд административной юрисдикции, административное дело, предметная подсудность, инстанционная подсудность, территориальная подсудность, истец, ответчик.

The fundamentals of administrative procedure's code and Ukrainian existing legislation, which is related with proceeding in administrative causes by a court of administrative jurisdiction were researched in article.

Keywords: court of administrative jurisdiction, administrative case, subject-matter jurisdiction, instance jurisdiction, venue, claimant, defendant.